

J E G Y Z Ó K Ö N Y V

Készült a Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése 2016. január 23-án a kaposvári Csiky Gergely Színházban megtartott ünnepi üléséről

Jelen vannak: csatolt jegyzőkönyv 1. számú mellékleteként jelenléti íven felsoroltak. Az ünnepi közgyűlés meghívója a jegyzőkönyv 2. számú mellékleteként csatolva.

Nyári Szilvia: Köszöntötte a megjelent vendégeket Kaposvár város ünnepnapján, ünnepi Közgyűlésén. A Kaposvár szignált a Nagyboldogasszony Római Katolikus Gimnázium, Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola fúvósaitól hallották. A szignál zeneszerzője Bogáthy József, vezényelt Rozina Gábor rézfúvós tanár. Kérte, énekeljék el közösen a Himnuszt Solymos Luca, a Kaposvári Kodály Zoltán Központi Általános Iskola Toldi Lakótelepi Tagiskola 7. osztályos tanulójának közreműködésével. Kérte, hallgassák meg Nagy László Anyakép című versét, Rátóti Zoltán színművész, a Csiky Gergely Színház igazgatója előadásában. A mű elhangzása után felkérte Szita Károly urat, Kaposvár Megyei Jogú Város polgármesterét, ünnepi köszöntőjének elmondására.

Szita Károly polgármester: „Kedves Háznagyasszony! Elnök úr, Kormány megbízott úr! Mélyen Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Kaposváriak! Kedves Barátaim!

Városunk ünnepnapján nemcsak lehetőségem, hanem kötelességem is számot adni a mögöttünk hagyott évről, s szólni a jövőre vonatkozó terveinkről és lehetőségeinkről.

Az első, amit mondhatok, a *köszönet!*

Köszönet a Teremtőnek, hogy megtartotta közösségünket egy olyan évben, amikor nap, mint nap egyre nagyobb teher nehezedett az országra, benne városunkra, és minden családra, polgárra.

Most, amikor látjuk Párizst, Kölnet s más nyugat-európai városokat, most értékelhetjük igazán a magyarok cselekedeteit, hogy mi biztonságban tudhatjuk szeretteinket.

Köszönet minden kaposváriaknak, hogy tartotta annyira erősnek a várost, hogy képes volt bízni benne, bízni saját képességeiben, bízni a másikban, a szomszédban, a barátban, a feleségben vagy a férjben. Bízni a társakban.

Sok nehézségen lettünk már úrrá közösen szabadságunk 1990-es kivívása óta, de az elmúlt év igazán megpróbált bennünket!

Köszönet tehát a hitért és a kitartásért!

Tisztelt Kaposváriak!

Egy esztendeje, 2015. január 23-án azt mondtam s ígértem itt Önöknek, hogy „*Megyünk előre!*” Ígéretemet – úgy hiszem – megtartottam. Mert bár akadály volt bőven, Kaposvár nem torpant meg azon az úton – egyetlen pillanatra sem torpant meg – amit közösen elhatároztunk, ami felé vettük az irányt. Kaposvart, mi, maiak olyan városnak álmodtuk meg, amely méltó őseinkhez, az ő cselekedeteikhez, az ő méltóságukhoz, az ő szabadságukhoz. Olyan európai várost álmodtunk, amelyben egyszerűen jó élni.

Amelyben a kimondott szónak becsülete van, akárcsak az elvégzett munkának. Olyan várost, amely képes arra, hogy úgy legyen támasza minden itt élő embernek, hogy az ne csak a könnyen mérhető anyagiak terén, hanem önbecsülésben is előrébb vigyen. Olyan várost, amely mindazt meg tudja adni polgárainak, mint amit Európa szerencsésebb tájain is elvárnak az ott élők saját tágabb és szűkebb hazájuktól. Olyan várost, ahol munkából eltartható a

család, ahol nem vágyálom az otthon, ahol a gyermek esélyt kap az iskolában, és ahol az idősök méltó öregkort élhetnek meg.

Mi, kaposváriak, ilyen várost álmodtunk, s megfogadtuk, hogy amit megálmodtunk, azt megtervezzük, és valóra is váltjuk.

Mondhatom, szépen meneteltünk az elmúlt esztendőben. Együtt, közösen. Amolyan kaposvári módra!

Kedves Barátaim!

Kaposvár korszakhatárhoz érkezett 2015-ben. Korszakhatárhoz, mert több, mint két évtized kemény munkájával legyűrtük a múltat, azt az örökséget, amely jelentős súlyt helyezett a vállunkra.

Korszakhatárhoz érkeztünk, mert ez évtől már nem legyőzni kell a múltat, nem megjavítani azt, ami rossz, hanem tervünk szerint, megindítani a holnap sikereit.

Korszakhatárhoz érkeztünk, mert letudtuk adósságainkat, s újabbakat nem halmoztunk fel és korszakhatárhoz érkeztünk, mert ma egy erős ország erős városa vagyunk.

Mélyen Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Magam akkor éreztem igazán, hogy városunk egy reményteljes új korszak küszöbén áll, amikor Orbán Viktor miniszterelnök úrral aláírhattam Magyarország Kormánya és Kaposvár közötti megállapodásunkat!

Meg kell valljam Önöknek, felemelő pillanat volt. És megható is.

Mert ha megengednek annyi személyeset, 25 éve, negyed százada, amióta Városunk szolgálatába szegődtem, s amióta Önök, kaposváriak, megtisztelnak bizalmukkal, erről, a jövő, a holnap pillanatáról álmodtam. Arról, hogy nem a múltat kell végre legyőzni, hanem megnyerni a jövőt.

Kaposvár olyan megállapodást kötött, s itt nem a milliárdok a fontosak most – bár az sem lényegtelen – amelynek segítségével megvalósíthatjuk terveinket:

Először is munkahelyet teremthetünk. Mert ez a legfontosabb.

A családfő eltarthassa családját, s a gyermek büszke lehessen anyjára, apjára, és megtanulhassa, hogy a munka és nem a segély ad értelmet az ember életének.

Másodszor helyi gazdaságunk gyarapítását. Magyarország éléskamrájának fejlesztését, a feldolgozóiparét, a helyi termékek előállítását.

Nagy segítség lesz ehhez a 67-es út. Harmadrészt kulturális értékeink megőrzését. A Csiky Gergely Színház Schwajda György tervezte megújítását, méltóképpen ahhoz, ahogy a Nemzeti Színházat is megépítette, s méltóképpen saját színházi hagyományainkhoz.

Negyedszer városunk újraegyesítését azzal, hogy a Közlekedési Központ megépítésével Donner például ne 20 percre, hanem csupán kettőre legyen a város szívéből vagy többi részétől.

Úgy és akként, ahogy ezt sok modern városban már megoldották.

Ötödször az új sportcsarnok és uszoda megépítését, hogy gyermekeink és unokáink egészségesebbek, erősebbek legyenek.

Tisztelt Kaposváriak!

Kedves Jelenlevők!

Tavaly mondtuk: „*Megyünk előre!*” Idén, 2016-ban sem mondhatunk kevesebbet: „*Megyünk előre!*” mert nekünk nincs hátra, csak előre!

Itt, erről a helyről biztatok mindenkit, éljen a felkínált lehetőséggel! Merítsen erőt családjából, munkájából, tehetségéből, hogy minél több otthonban érezzék úgy: a szorgalom előrébb visz.

Bár sokan mondják, hogy bátraké a szerencse, ám amikor a tényleges cselekvés ideje jön el, csak kevesek vállalják az ismeretlent. Mi kaposváriak ugyanakkor bátran nézünk a jövő elébe, hiszen az évek múltával egyre erősödött bennünk az összetartozás érzése. Az összetartozásé, amely megsokszorozta erőnket, s amely akkor sem gyengült, amikor a válságban szorongó világ az egyéni túlélés felé terelt sokakat.

Mi persze már tudjuk, hogy ez az erő, ez a bátorság, az egymás iránti bizalomból származott, s származik ma is. Abból, hogy hittünk, s ma is hiszünk egymásban.

Számunkra a 2016-os esztendő biztosságot és békességet kell, hogy hozzon, biztosságot és békességet, hogy alaposan felkészülhessünk, testben és lélekben is 2017 nagy kihívásaira. Az eltervezett és átgondolt dolgok megvalósítására, az építkezésekre, a fejlesztésekre, a személyes és közösségi gyarapodásra. Kaposvár egy újabb sikeres, büszke korszak előtt áll.

Miniszterelnök Úr azt mondta az év elején egy rádió interjúban, hogy 2016 legfontosabb célja, hogy „mindenki előbbre léphessen egyet”. Mi, kaposváriak, mögöttünk 25 év közösen elvégzett kemény munkájával kettőt szeretnénk lépni előre. És megint kettőt és megint kettőt!

Ehhez kívánok mindenkinek jó egészséget, és sok sikert ez új és a következő esztendőkre is! Szükség lesz mindkettőre, mert „*Megyünk előre!*”

Isten éltesse Kaposvár valamennyi polgárát, és adjon nekünk jókedvet és bőséget!

Nyári Szilvia: Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése, hogy méltó módon megörökítse, megkülönböztetetten elismerje azon személyeknek, közösségeknek, szervezeteknek a tevékenységét, akik hozzájárultak a város fejlődéséhez, jó hírnevének öregbítéséhez, az alábbi kitüntetések és díjakat adományozza:

Az „**Év Sportolója**” díjat adományozza:

2013-ban távolugrásban és hármasugrásban is ifjúsági országos bajnoki címet nyert. 2014-ben óriási meglepetésre 3. helyezést ért el hármasugrásban a NANJINGI Ifjúsági Olimpián. 2015-ben felnőtt magyar bajnok, Magyar Ranglista vezető és tagja lesz a felnőtt Magyar Válogatottnak. A Magyar Köztársaság JÓ TANULÓ, JÓ SPORTOLÓJA”, a Csik Ferenc Olimpiai Támogatási Program tagja.

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése az „Év Sportolója” díjat adományozza **Bajnok Eszter atlétának.**

Edző: Dovigyel Csaba

Már 15 évesen tagja lett az utánpótlás válogatottnak. 17 évesen mutatkozott be először a kaposvári felnőtt csapatban, akikkel már abban az évben felnőtt Magyar Bajnoki címet szerzett.

Tagja lett a felnőtt Magyar Válogatottnak. A mai napig több mint 300-szor lépett pályára a kaposvári csapat mezében, ahol 4000 pontnál is többet dobott. Sok ezer kaposvári szurkoló kedvence.

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése az „Év Sportolója” díjat adományozza **Hendlein Roland** kosárlabdázónak.

Edző: Fekete Ádám

2014-ben másodikak lettek a Magyar Kupában és a Magyar Bajnokságban is. 2015 elején aztán nagy elszántsággal vágta neki a küzdelmeknek. Először visszahódították a Magyar Kupát, majd 2-0-ról fordítva rendkívüli izgalmak között megnyerték a Magyar Bajnokságot.

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése az „Év Sportolója” díjat adományozza a 16 szoros Magyar Bajnok és 17 szoros Magyar Kupa győztes **FINO Kaposvár Röplabda Egyesületnek**.

Edzők: Demeter György és Zarka Péter

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése „Kaposvár Város Szolgálatáért” kitüntetés adományoz azoknak a kaposvári polgároknak, akik szakmai vagy társadalmi tevékenységükkel nagymértékben előmozdították a város tudományos, szellemi, gazdasági vagy közösségi életének fejlődését és ezzel kivívták a polgárok megbecsülését. Továbbá a Polgármesteri Hivatalban és az Önkormányzat intézményeiben kiemelkedő szakmai felkészültséggel dolgozóknak, akik magatartásukkal és munkájukkal jelentős mértékben előmozdították az önkormányzati feladatok végrehajtását, a köz szolgálatát.

„Kaposvár Város Szolgálatáért” kitüntetésben részesülnek:

- magas színvonalon végzett előadóművészi munkájáért **Balázs Izolda énekművész**;
- a közoktatás-köznevelés terén végzett kiemelkedő munkájáért **Balogh-Rózsás Erzsébet**, a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ Kaposvár Megyei Központi Tankerület tanügy-igazgatási referense;
- vállalkozás vezetőjeként végzett példaértékű munkájáért **Dévai Tibor**, a Lamello Faipari és Kereskedelmi Kft. tulajdonosa és vezetője
- a közigazgatásban végzett kiváló munkájáért **Hermann-né Horváth Zsuzsanna**, a Polgármesteri Hivatal ügykezelője;
- a toponári településrészért végzett áldozatos munkájáért **Hermann-né Kanyar Julianna** képviselő, a Toponári Településrész Önkormányzat képviselője;
- az úszás sportág terén végzett edzői és gyógypedagógiai életművéért **Kovácsné Solymossy Mária**, vezető úszásoktató, gyógypedagógus
- kiemelkedő pedagógusi, intézményvezetői életművéért **Kulcsárné Galetics Ibolya**, a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola nyugalmazott igazgatója;
- társasházi közös képviselőként végzett magas színvonalú, lelkiismeretes munkájáért **dr. Pap Tamásné**;
- a közoktatás - köznevelés és óvodapedagógia terén végzett több évtizedes kiváló munkája elismeréséül **Sárdi Zoltánné**, a Polgármesteri Hivatal köznevelési referense;
- a természetjárás és turisztika szerepének erősítéséért **Sármezei Ferenc**, a kaposvári Meteor Természetbarát Turista Egyesület elnöke
- a helyi közéletben és Kaposvár Megyei Jogú Város képviselő-testületében végzett kiváló munkájáért **Somogyvári Lajos** egykori képviselő;
- kiemelkedő tanári életművéért **Svajda Józsefné**, a Munkácsy Mihály Gimnázium pedagógusa;

- a szolgáltatói szektorban végzett kiváló munkájáért **Szita János** cipésmester;
- tanári, edzői életpályájáért **Vermes Károlyné dr. Merő Zsuzsanna**, nyugalmazott főiskolai docens, röplabdaedző, a kaposvári női röplabdasporthoz egyik megalapítója és meghatározó egyénisége;
- A közigazgatásban végzett kiváló munkájáért **Vörös Katalin**, a Polgármesteri Hivatal ügykezelője;

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése „Kaposvár Városért” kitüntetést adományoz azoknak a személyeknek, közösségeknek és szervezeteknek, akik (amelyek) a tudományok, a művészetek, a fejlesztés, a kutatás, a gyógyítás, az oktatás-nevelés vagy a gazdasági élet terén kifejtett példaértékű, magas színvonalú munkájukkal hozzájárultak Kaposvár fejlődéséhez, hírnevének növeléséhez.

„Kaposvár Városért” címet adományoz:

Kapos Art Képző- és Iparművészeti Egyesületnek. „A munka lényege a művészet iránti alázat, az egyéni érdek alárendelése a közösségi érdeknek” – vallják a Kapos Art vezetői. Így lehetséges, hogy az 1990-ben alakult Kapos Art Egyesület ma is folyamatosan működik, 2015-ben ünnepelte fennállásának 25. évfordulóját. Tagjai Magyarországon és a Kárpát-medencében élő magyar ajkú művészek: grafikusok, festő- és iparművészek. Az egyesületnek azon törekvése mellett, hogy a hazai, határon túli és nemzetközi szinten egyaránt magas színvonalú művészeti produktumot mutasson be tárlatain, fontos célja, hogy az egyesület székhelyén, Kaposváron a kortárs művészeti tendenciák közvetítő fóruma legyen. Kiállításával kezdetektől részt vesz a Festők Városa Hangulatfesztivál, majd a Rippl-Rónai Fesztivál rendezvényein, alapító tagja a Magyar Képzőművészeti és Iparművészeti Társaságok Szövetségének. Meghatározó törekvésük, hogy újabb rétegek számára hozzák közelebb a művészetet. 2015-ben létrejött a Kapos Art ifjúsági tagozata. Az egyesület 1991 óta szervez nemzetközi művésztelepet Barcon, és az egyedülálló Groteszk Képző- és Iparművészeti Pályázat és Kiállítás szervezője.

A határon túli kapcsolatok terén a Nemzetközi Művésztelep mélyebb emberi és művészi kötődést segített kialakítani a székelyudvarhelyi, nagyváradai és kolozsvári művészekkel. Az egyesület sikeresen hozzájárult Kaposvár testvérvárosi kapcsolatainak gazdagításához cserekiállítások és művésztáborok szervezésével.

Jelentősebb kiállításai közül: Enna (Szicília), Vigadó Galéria (Budapest), Pécsi Galéria, Miskolci Galéria, Bath (Anglia), Saint-Sebastien-sur-Loire (Franciaország), Schio (Olaszország). Három egyesületi katalógusuk készült: 1998-ban, 2000-ben és 2008-ban. Országos elismerés: Simsay Ildikó-díjban részesült Halmos Klára egyesületi titkár és Vörös András elnök magas színvonalú szervezőmunkájáért.

A város művészeti-kulturális életében betöltött szerepéért.

dr. Gyórfy Károly Emil nyugalmazott osztályvezető főorvosnak. Több évtizede dolgozik és gyógyít Kaposváron. Kiváló szakmai munkájával, mély empátiájával segíti betegeik százainak gyógyulását, állapotuk javulását. Nagyatádon született 1952-ben. 1978-ban szerzett diplomát a Pécsi Orvostudományi Egyetemen, majd a Bajai Városi Kórház sebészetén és szülészetén dolgozott. 1982-ben szülészet-nőgyógyászati szakvizsgát tett. 1984-től a Kaposvári Megyei Onkológiai Gondozóban dolgozik, és 1985-ben klinikai onkológiából szakvizsgázik. 1992-től 2003-ig vezette a Megyei Onkológiai Gondozót, ahol a legsúlyosabb betegséggel küzdő páciensek gyógyítását végezte, részt vett a daganatos betegek gondozásában, ez időszak alatt ellátta a megyei onkológiai szakfőorvosi feladatokat is. 2003-tól 2012 decemberéig a Kaposi

Mór Oktató Kórház Onkológiai Centrumának osztályvezető főorvosa, valamint a dél-dunántúli régió onkológiai regionális szakfelügyelő főorvosa. 2013 óta vállalkozóként végzi munkáját.

Kiemelt fontosságúnak tartja a megelőzést, így nagy hangsúlyt fektetett a komplex szűrővizsgálatok megszervezésére és elvégzésére. 1997-től világbanki támogatással kezdődött a vastagbél-daganatok szűrése az ILCO Klub szervezésében, ebben mint szakmai felelős vett részt. 1997-ben beindította a Megyei Onkológiai Gondozóban az infúziós kemoterápiás kezeléseket nappali kórház formájában, amely egészen az onkológiai osztály indulásáig biztosította a daganatos betegek kemoterápiás ellátását. Nehéz, felelősségteljes munkáját mély szakmai alázattal, empátiával és kiváló szakmai felkészültséggel végzi. Kollégái, betegek körében széles körű megbecsülés övezi.

Kiváló gyógyító és tudományos munkájáért, amellyel hozzájárult Kaposvár Város hírnevének öregbítéséhez.

Horváth János Milán művészettörténésznek, festőművésznek, muzeológusnak. 1973-ban a pécsi Tanárképző Főiskolán, 1979-ben a Magyar Képzőművészeti Főiskolán szerzett oklevelet.

Kaposváron az intézményesített képzőművészeti művelődés- és tudományszervezés az általa vezetett Somogyi Képtárban jött létre elsőként. 1976-ban kezdte el a Rippl-Rónai-képek gyűjtését a múzeum számára. A Róma villa, mint a Rippl-Rónai-hagyaték egységes, összetett rendszerű (festmények, bútorok, relikviák, dokumentumok) múzeumi gyűjteménye, művészettörténeti munkájának legjelentősebb eredménye.

1985-től a Rippl-Rónai Múzeum művészettörténeti osztályának vezetőjeként megszervezte a tudományos kutatás helyi bázisát.

Nevével összeforrt fő kutatási témája: Rippl-Rónai József élete és művészete. Neki köszönhetjük azt, hogy Kaposvár leghíresebb festőjének egykori otthonát, az Andrásy-ebédlővel kibővített Róma villát mint kultuszhelyet felfedezte a magyar és európai művészeti élet.

Elméleti munkásságában kiemelkedő helyen állnak a művészettörténeti tanulmányok, publikációk. Előadásokat tart és kiállításokat nyit meg a klasszikus és kortárs kaposvári művészet tárgy körében, számos könyve és publikációja jelent meg az évek folyamán.

Festőként kezdetben linómetszeteket, azután különös érzékenységgű pasztellképeket készített; egyéni képvilága rokon a francia szimbolizmussal, s gyakran jelenít meg mélyebb tudati élményeket. Munkáját számos díjjal ismerték el:

1988: Kaposvár város művészeti díja; 1989: Somogy megye művészeti díja; 1992: a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztje; 2011: Németh Lajos-díj.

Több egyéni és csoportos kiállításon szerepelt sikeresen alkotásaival.

Tudományos kutatói, alkotói és közéleti munkájáért, amellyel hozzájárult Kaposvár város hírnevének öregbítéséhez.

dr. Rumszauer Miklósnak, a Szent Margit – Szent József Plébánia plébánosának. Kaposvár egyházi és közéletének egyik kiemelkedő alakja. Kiválóan felkészült kánonjogi szakember, aki fáradhatatlanul munkálkodik nem csak saját egyházközsége, hanem minden kaposvári javára.

Kaposvári középiskolai tanulmányai elvégzése után a pécsi jogi egyetemen diplomázott, amelyet szülei kérésére végzett el, bár már akkor érezte a meghívást a papi pályára. A Kaposvári 2. Sz. Ügyvédi Munkaközösségben kezdte el jogi pályafutását, majd Budapesten a Központi Szemináriumban és a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen készült a papi hivatásra. Az új Kaposvári Egyházmegyében Balás Béla püspök úr elsőként őt szentelte pappá 1993-ban. Rómában a Pápai Gergely Egyetemen tanult kánonjogot, majd a diploma megszerzése

után párhuzamosan tanított mind a Veszprémi, mind a Kaposvári Egyetemen, s közben a Nagyboldogasszony-székesegyházban, illetve Nagykanizsán a Jézus szíve templomban is működött káplánként. 2001-ben Balás püspök úr titkára lett, majd kánonjogi doktorátust szerzett. 2003 óta a kaposvári Szent Margit- és Szent József-templom plébánosa, aki egyaránt népszerű az idősek és a fiatalok körében; nemcsak az egyetemen tanít, hanem prédikációival a szószékről is: alig egy év alatt interneten terjedő beszédeinek százezres hallgatottsága van. Szentszéki bíróként is tevékenykedik, és ő az egyetemi lelkész. Több nyelven beszél, évente számos külföldi zarándoklatot szervez. Gyakran kéri fel a legkülönbözőbb teológiai és pszichológiai témákban előadások tartására, mind itthon, mind külhonban. Közismert kultúrapártoló: templomában rendszeresen a rangos kiállítások, színvonalas zenei rendezvények, koncertmisék. Közvetlen, segítőkész személyisége, mély humanizmusa kivívta számára nemcsak hívei, de minden kaposvári ember szeretetét és megbecsülését is. 2011-ben Somogy Polgáraiért díjjal tüntették ki kiemelkedő lelkipásztori munkájáért. 2015-ben a Somogyi Prima díj közönségdíjasa lett. Lelkipásztori és közéleti munkájáért, amellyel hozzájárult Kaposvár város hírnevének öregbítéséhez.

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése „Kaposvár Város Díszpolgára” kitüntető címet adományoz a megyei jogú város önkormányzatának legnagyobb elismeréseként a kimagasló életmű, tevékenység és alkotások megkülönböztetett eseteiben azoknak a magyar vagy külföldi személyeknek, akik a gazdasági, társadalmi, tudományos vagy művészeti életben maradandót alkottak, illetve egész életművükkel, kiemelkedő munkásságukkal szolgálták az egyetemes haladást, kultúra vagy művészet ügyét.

„Kaposvár Város Díszpolgára” kitüntető címet adományoz:

Bellai Zoltán református lelkésznek, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöki főtanácsosának. 1950. május 28-án született Zselickisfaludon. Általános iskolai tanulmányait szülőfalujában végezte el, majd Kaposváron, a Táncsics Mihály Gimnáziumban érettségizett. Pályaválasztásában nagy jelentősége volt a vallásos családi háttérnek, így tanulmányait a Budapesti Református Theológiai Akadémián folytatta, ahol 1974-ben szerzett lelkészi oklevelet. Ekkor Csurgóra helyezték, ahol a Csurgó-Alsoki Református Gyülekezetben 1986-ig végzett lelkészi szolgálatot. 1986 óta a Kaposvári Református Egyház lelkipásztora. Szintén ebben az évben megválasztották a Somogy Megyei Református Egyház megye esperesévé. 1990-től a Magyarországi Református Egyház Zsinata Gazdasági Bizottságának elnöke. Esperesként az ő vezetésével kezdték meg az egykor református csurgói gimnázium visszaigénylését, melynek eredményeképpen 1993-ban újra indult a Csurgói Csokonai Vitéz Mihály Református Gimnázium. 1993-tól 1996-ig, majd 2006 és 2012 között a gimnázium igazgatótanácsának elnöke volt. 1990-ben megválasztották Kaposvár Megyei Jogú Város Képviselő-testülete tagjává, melyben független képviselőként 1991 és 1994 között az Oktatási Bizottság elnöki tisztségét töltötte be. A Kaposvári Református Egyház Presbitériuma az ő vezetésével 1992-ben megalapította Kaposváron a Lorántffy Zsuzsanna Református Általános Iskolát, amely 2000 szeptembere óta gimnáziumként is működik. 1998-tól mint lelkész-igazgató állt az iskola élén, jelenleg az iskola igazgatótanácsának elnöke. A Kaposvári Református Egyház Presbitériuma az ő kezdeményezésére és vezetésével 2001 tavaszán megalapította a Csertán Márton Otthont, amely idős emberek gondozását tűzte ki célul. Az otthon 2002-ben nyitotta meg kapuit.

1994-ben Somogy Polgáraiért díjban részesült, 2001-ben szülőfaluja díszpolgári címet adományozott részére. 2002. január 23-án Kaposvár Megyei Jogú Város Önkormányzata

Kaposvár Városért kitüntető címmel, 2004-ben az államelnök a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztje kitüntetéssel ismerte el munkásságát.

Bellai Zoltán nélkül nem élelt volna újjá a rendszerváltás után a csurgói református gimnázium, az egykori munkásörlaktanya átalakításával a kaposvári református általános iskola és gimnázium, és talán még mindig nyomorúságos körülmények között élnének azok az idős emberek, akiknek Kaposvárott minden igényt kielégítő otthont építtetett Széchenyi-tervi támogatással, majd Taszáron egy lepusztult honvédségi ingatlan átalakításával. És gyorsan megtelt lakóval az a nyugdíjház is, amelyet az egyházkerület anyagi támogatásával a Zala megyei Kehidakustányban építtetett. Ez utóbbiak miatt nevezi magát a jó humorérzékű lelkész „állványimádó papnak”.

Az egyes ünnepnapok közeledtével sosem feledkezett meg arról, hogy gyűjtést szervezzen erdélyi vagy kárpátaljai testvéreinek, és ott volt abban a lelkészcsapatban is, amely a vörösiszap-katasztrófa nyomainak eltüntetésénél serénykedett. A szociális területen végzett munkája elismerésül 2015. november 12-én Pro Caritate díjat kapott.

Hívei és a város lakói körében szeretet és megbecsülés övezi, munkájához a biztos és támogató háttérrel családja és a kiváló munkatársi csapat nyújtja.

Magas szintű, példaértékű, több évtizedes lelkészi és közéleti tevékenységért, amellyel hozzájárult Kaposvár hírnevének öregbítéséhez.

Nyári Szilvia: Átadta a szót Bellai Zoltán Kaposvár Város díszpolgárának, hogy mondja el gondolatait a kitüntetettek nevében.

Bellai Zoltán díszpolgár: „Mélyen Tisztelt Polgármester Úr! Nagyra becsült Képviselő Hölgyek, Urak! Tisztelt Jelenlévők! Hölgyeim és Uraim!

Az a tisztesség jutott nekem, hogy mindazok nevében szólhatok, akiket Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése ma kitüntetésben részesített. Köszönjük, hálásan köszönjük, hogy gondoltak ránk és elismerésben részesítettek bennünket. Meggyőződésem azonban, hogy mindnyájunk nevében mondhatom, hogy egyikünk sem elismerést remélve teszi, tette a dolgát. Hanem egyszerűen azért, mert szeretjük a munkánkat, és szeretjük a városunkat. Alighanem valamennyien úgy vagyunk ezzel, mint az első és azóta egyetlen Református Kórházunk XIX. századi alapítói a jelmondatukban megfogalmazták „Jutalmam, hogy tehetem”. Ami meg ezek után a személyemet ért, nem várt nagyra becsült elismerést illeti, amikor hírül vettem, hogy Díszpolgári címben részesülök, megnéztem a kaposvári díszpolgárok névsorát. Történelmünk nagyjai, ismert és általam is nagyon tisztelt kaposváriak, egykori gimnáziumi tanáraink nevei köszöntek vissza rám.

Napokig foglalkoztatott a gondolat, hogy jövök én ahhoz, hogy ebbe a névsorba bekerüljek. Még azután egy pillanatban belém villant, ezt a címet, meg a velejáró díszes láncot igazából nem is én kaptam, hanem mindazok, akiknek emberileg olyan sokat köszönhetek és gondolatban, lélekben elkezdtem elosztogatni a láncszemeket. Valahogyan így: leelőször azokra gondoltam, akikbe a gyökereimmel kapaszkodom. A XVI. században ide menekült és Somogyban hazát talált őseimre. Az öregapámra, akivel erdőt, mezőt járva megtanultam örülni egy-egy szál virágnak, madárfüttynek, ágak hegyén ugráló mókusnak. Öreganyámra gondoltam, aki szívét, lelkét, mindenét oda tudta adni azoknak, azokért, akiket szeretett. Édesanyámra, akitől a mindig többet akarásomat örököltem. Édesapámra, akinek a hihetetlen erejéből és munkabírásából jutott egy kicsi nekem is. Néhány láncszemet kiosztottam a családomnak is. A feleségemnek, gyermekeimnek, és unokáimnak, hiszen ők jelentik számomra azt a hátországot, ahol feltöltekezhetek, a mindennapi rohanásban megállhatok,

megpihenhetek, ahol az amúgy kötelező formásokat letéve, egyszerűen csak ember lehetek. Feltétlenül jár legalább egy-egy láncszem a Kaposvári Református Közösségnek és egyházi feletteseimnek. A kaposvári reformátusoknak azért, mert 30 éve tűrik, hogy soha nem hagytam őket egy vidéki városi gyülekezet csendes, nyugodt életét élni. Egyházi feletteseimnek meg azért, mert a keménységemmel és a nyughatatlansággal együtt elfogadtak, hagytak és hagynak dolgozni. Kevés a láncszem ahhoz, hogy a munkatársaimnak, református iskolánk és idős otthonaink vezetőinek, dolgozóinak, közöttük 20 éve velem együtt munkálkodó testvéremnek legalább egy-egy jusson. Ritkán dicsérem őket, most hadd mondjam el, hogy nélkülük nem jutottam, nem jutottunk volna semmire és egyáltalán nem utolsó sorban láncszemek feltétlenül illetik Kaposvárt és a város vezetőit. Jó dolgokat, csak jó közegben lehet megvalósítani és tanúsíthatom, hogy Kaposvár egy olyan város, ahol a jó dolgokat véghez lehet vinni, amiben persze nagy szerepe van azoknak, akik vezetik ezt a várost. Köszönöm polgármester úrnak, az immár nyugdíjba vonult címzetes főjegyző úrnak, és munkatársaiknak azt a nagyon sokszor megtapasztalt segítő készséget, ami nélkül gyakran, alighanem szélmalomharccá vált volna egy-egy jónak látszó kezdeményezésünk.

Megragadva az alkalmat nagy nyilvánosság előtt is hadd mondjak külön is köszönetet a városnak, és a város vezetésének azért, hogy kaposvári idősotthonunk annak idején a város által adományozott telken épülhetett meg. A református iskola pedig az óvodával együtt csaknem 500 gyermeket befogadó Lórántfy 2015. szeptemberétől a város egyik legszebb ingatlanán működhet. Köszönjük szépen! Befejezésképpen, mert önmagamot tagadnám meg, ha nem mondanám el, szólnom kell még valamiről. Az Úristen engem, eddigi életemben a tenyerén hordozott, és elhalmozott ajándékaival. Mindent, ami értéknek számít az életemben, neki köszönhetek. Neki köszönöm az életemet, a bűvő otthoni tájat, a családot, amelyben felnővekedhettem, áldott emlékü szüleimet. Neki köszönöm a hivatásomat, a helyet, amelyet kijelölt a számomra, az alkalmas időket, amelyekkel megajándékozott. Neki köszönöm az erőt, mert ő volt az, aki kőfalakon is átemelt. Neki köszönöm a győzelmeimet, mert mindig ő járt, az Isten előttem, és mert mindent neki köszönhetek, mindenért, amit emberek talán nekem tulajdonítanak egyedül őt, a mindenható Istent illeti a dicsőség. Nekünk, kaposvári reformátusoknak különösképpen is sokat jelent az ismert református jelmondat „Soli Deo Gloria Egyedül Istené a dicsőség”. Itt és most én sem tudok többet ennél, miközben hálás szívvel és köszönettel fordulok mindazok felé, akiknek az oly rangos elismerést köszönhetem, dicsérem és magasztalom az Istent, aki életemnek és mindnyájunk életének megajándékozó kegyelmes édesatyja. Egyedül övé a dicsőség.

Köszönöm, hogy mindezt elmondhattam!”

Nyári Szilvia: Megköszönte a díszpolgár megtisztelő szavait. Elmondta az ünnepi Közgyűlés hivatalos része végét ért. A jelenlevők nevében még egyszer gratulált a kitüntetetteknek. A szünetet követően kerül sor a kitüntetettek tiszteletére rendezendő gálaműsorra.

Az Ünnepi Közgyűlés zárásaként elhangzott a Szózat Solymos Luca közreműködésével.

K.m.f.

Szita Károly
polgármester

dr. Csillag Gábor
jegyző